

Jihozápadní nářečí

Jihozápadními nářečimi se mluví ve Varsinais- Suomi, na sever a na východ od Turku.

Takto se i dělí na dvě skupiny: severní a východní.

Na tato nářečí měla poměrně velký vliv švédština.

Jihozápadní nářečí jsou mezi všemi finskými nářečimi též nejbliže estonštině.

Západní prvky v jihozápadním nářečí

Na místě **d** je obvykle **r**, někde je zachováno původní jihozápadní **ð**:

pata : parat / paðat

Na místě **ts** je **tt** : **t** nebo původní **tt** : **t**:

mettä : metäs

mettä : metäs

Na začátku slova může být i skupina souhlásek:

tr enk (renki), **kl** asi (lasi, ikkuna), **fl** ik (tyttö).

Diftongy ie, uo, yö se zužují:

siäl (siellä), pualel (puolella), kiahuva vet (kiehuvaa vettä), **yäl** (yöllä)

Koncovka inessivu se zkracuje na pouhé **s** :

talos , naapris

Inessiv ukazovacího zájmena tämä si uchová i **A** :

täsä

Stejně tak je koncovka inessivu před posesivním sufixem s **A** :

talosan.

Vlastní jihozápadní prvky

Konsonanty **k**, **p**, **t**, **s** se před zkráceným dlouhým vokálem či diftongem zdvojují:

menttiin, kaks jalkka, kylmempä, uussi.

Konsonanty **k**, **p**, **t** se po hláskách **n** a **m** vyslovují částečně zněle:

onG (onko), niitten Gans (niitten kanssa), talomBoik (talonpoika), mum Bäästän (minun päästäni), linD (lintu), sillon Dual (silloin tuolla)

Gemináty **nn**, **mm**, **ll**, **rr** se zkracují po dlouhém vokálu, diftongu nebo nepřízvučné slabice:

mole**mat**, kää**n**etti (käännettiin), juha**n**us, kua**l**u (kuollut), kelv**o**line, ymmä**r**ys

Krátký vokál na konci tří- a víceslabičných slov vypadne.

U dvojslabičných slov vypadne krátký vokál jen tehdy, je-li první slabika dlouhá:

talv_, paks_ puu, teräv_, merkilist_, naapur_ kylä, palk_, poik_, Jumal_

U tří- a víceslabičných slov mizí vokál druhé slabiky:

raum_ laise riit_ levä, muut_ mis, yks_ näine, s_ tä, s_ te, m_ nä(ä), m_ nuu, s_ nä(ä), s_ nuu

Dlouhé vokály jsou většinou pouze v první slabice. V ostatních slabikách se zkracují:

ehto (ehtoo, ilta), mont kertta, käytti (käyttiin), sanotan, kauniks ja terveks

Koncové vokály **i**, **u** a **y** diftongů se mění na **e**, **o** a **ö** :

laeh (laiha), koer, joka päev, laola, käövä (käyvät)

Znakem minulého času préteritního (*imperfekti*) je **-s(i)** :

mnä istusi, hän sanos, mek kysysi